

Muzikantët e Bremenit

1.

(Hap kapakun e majtë për të zbuluar vetëm gomarin)

Një gomar kishte punuar gjithë jetën për të zotin e tij, duke mbajtur thasë mielli pa u ankuar asnjëherë.

(Hap kapakun në qendër, pastaj të djathtin)

Një ditë ai dëgjoi mullixhiun t'u thoshte miqve të tij :

-Ky gomar është tepër i vjetër, do ta përzë!

Dhe gomari mendoi :

- Dhe unë që po gëzohesha aq shumë që së shpejti do mundja të pushoja këtu ! E mira është që të zhdukem që këtu sa kam akoma kohë. Kam dëgjuar të thuhet që qyteti i Bremenit kërkon muzikantë, atje mund të luaj me bandën e qytetit.

(Tërhiq imazhin ngadalë, deri tek vija, duke bërë të mundur të shohësh njëra pas tjetrës pemët e pyllit)

Kur arriti në pyll, ai dëgjoi dikë që qante.

2.

Na ishte një qen gjahu që rrinte shtrirë poshtë një peme. Gomari e pyeti :

- Miku im, pse po qan kështu?

Qeni iu përgjigj :

-Që thua ti, nuk më bëhet më të shkoj për gjah, preferoj të luaj me kafshët në pyll. Por sot në mëngjz, im zot deshi të më vriste. Ika nga sytë këmbët, e tani jam në hall ku të gjej të ha.

-Hajde me mua ! Kam dëgjuar të thonë që qyteti i Bremenit kërkon muzikantë, kështu që atje ne mund të luajmë me bandën e qytetit.

Dhe që të dy morën rrugën, qeni përpara dhe gomari nga pas.
Befas ata u ndalën se dëgjuan një mjaullimë të trishtuar.

3.

Ishte një mace që qante

- C'po ndodh kështu ? E pse je kaq e trishtuar ? e pyeti gomari.

- Për fat të keq, u përgjigj macja minjtë janë bërë shumë të këqinj me mua, kështu që preferoj më mirë të rri pranë hirit të zjarrit se sa të merrem me ta. Po kuptohet që kjo nuk i pëlqen hiç zonjës sime që u përpoq të më mbyste sot në mëngjes. Shpëtova paq, por ç'do bëhet me mua tani ?

- Hajde me ne ! Kam dëgjuar që qyteti i Bremenit kërkon muzikantë, atje ne mund të luajmë me bandën e qytetit.

Dhe ja ku morën përsëri rrugën, qeni përpara, gomari nga pas dhe macja që mbyllte rreshtin.
Rruga kalonte para një ferme...

4.

Kur dëgjuan një këndez që po këndonte me sa kishte në kokë « Kirikikiiii ! Kirikikiiii ! »

Hej, na çave daullen e veshit, asnjëherë s'kemi dëgjuar një këndez të këndojë kaq fort !

- Këndoj përderisa mundem akoma. Zotërinjtë e mi kanë vendosur të më ziejnë në tenxhere që të mos mundem ti zgjoj çdo mëngjes ! Kirikikiiii ! Kirikikiiii !

- Hajde me ne, kam dëgjuar të thuhet që qyteti i Bremenit kërkon muzikantë, mund të luajmë me bandën e qytetit.

5.

Dhe ja ku morën rrugën, qeni përpara, i ndjekur nga gomari që mbante mbi kurriz këndezi, dhe macja që mbyllte rreshtin.

Po ja ku arriti nata.

- Ha jde të fshihemi poshtë pemëve, tha macja.

6.

Cdonjëri u rehatos sa më mirë të mundej poshtë një peme të madhe. Këndezi zgjodhi një degë të madhe dhe bërtiti :

- Po shoh drita ! Duhet të jetë një shtëpi !

- Hajde të shkojmë, gogëziti qeni. Kemi kaq shumë uri.

- Ah, sa do më pëlqente të flija në të ngrohtë, tha macja.

Dhe ja ku miqtë tanë morën rrugën.

(Tërhiq imazhin përgjysmë deri në vijën që zbulon gomarin dhe fillimin e dritares)

- Këtë që po shoh, po ma bën mishin kokrra-kokrra !

- Cfarë është ?

(Tërhiq imazhin komplet)

7.

- Një skuadër hajdutësh, mermëriti gomari, kanë mbushur thesin me monedha të florinjta dhe po festojnë duke ngrënë e pirë gjithë të mirat !

- Sa do doja dhe unë të vija ndonjë gjë në gojë, tha qeni duke lëpirë turirin.

- Eh ! Sikur të ishim në vendin e tyre, psherëtiu (hoqi) macja

- Kam një ide ! tha këndezi, hajde t'u japim frikën !

8.

- Ti qen shko hip në kurrizin e gomarit. Ti mace shko hip në kurrizin e qenit.

Dhe unë, do hipi mbi kokën e maces. Pastaj do këndojmë të gjithë së bashku shumë fort!

Kujdes, po jap sinjalin, një, dy...

9.

- ...tre !

(Po të dëshironi, u thoni fëmijëve të bërtasin. Hi Hai ! Hum Hum ! Miau ! Kirikikiiii !

Ata u vërsulën kaq fort drejt xhamit që fluturoi në mijëra copa dhe ata në anën tjetër të dritares brenda në dhomë.

Edhe hajdutët ? Duke kujtuar që kishin të bënin me një monstër, ia mbathën nga sytë këmbët.

10.

Përgjatë ndonja dhjetë minutave nuk dëgjohej veçse kërcitja e zjarrit, se kafshët ishin aq shumë të zenë me ngrënien e gjithë të mirave, saqë s'kishin kohë të diskutonin.

- Mua do më pëlqente të flija jashtë, pranë pìrgut me pleh, tha gomari.

- Dha mua, prapa derës, tha qeni.

- Mua, tha macja, do rrija me kënaqësi në hirin e vatrës akoma të ngrohtë.

- Do më pëlqente të ngjitesha mu në majë të çatisë, tha këndezi.

11.

Gjatë kësaj kohe, hajdutët ngrinë së ftohti në pyll. Kryehajduti u tha me një zë të thellë:

- Ah sa budallej që jemi, nuk duhej t'ia mbathnim kështu dhe të linim gjithshka në shtëpi !

- Kjo është shumë e vërtetë, shef, tha një hajdut.

- Dhe tani, që nuk ka më dritë në shtëpi, ti që je më i forti, shko e hidh një sy për të parë se çfarë po ndodh.

(Tërhiq imazhin deri që zbulon hajdutin në errësi)

Hajduti hyri brenda në majë të gishtërinjve.

- Pa shih, pa shih, kongjijtë e zjarrit janë akoma të ngrohtë. Do t'i ndez që të shoh më mire.

Dhe ai u përkul mbi atë që ndriçonte në errësi, por....

(Tërhiq me forcë të gjithë imazhin)

12.

Ishin sytë e maces !

Macja iu hodh hajdutit në fytyrë dhe i çorri faqet.

(Tërhiq imazhin deri sa të tregojë hajdutin që po ia mbath)

I frikësuar deri në palcë, hajduti ia mbathi për nga porta. Por...

(Tërhiq me forcë të gjithë imazhin)

13.

-Haaam ! Ia bëri qeni duke e kafshuar fort në kofshë

(Tërhiq imazhin deri tek vija që tregon gomarin dhe hajdutin)

- Hop, merre dhe një të goditur nga patkoi im, që të vraposh akoma më shpejt, tha gomari.

(Tërhiqe me forcë të gjithë imazhin)

14.

Ndërsa hajduti nuk po mblidhte dot veten, këndezi ia dha me sa i mbante fryma

- *Kirikikiiii ! Kirikikiiii !*

15.

Në pyll, hajduti gjeti shokët e tij dhe u tha :

Në atë shtëpi ndodhet një shtrigë e mallkuar që qeshte duke më çjerrë me thonjtë e saj të gjatë. Përpara portës një xhuxh me qime më kafshoi këmbën. Jashtë një gjigant i zi më fluturoi në ajër vetëm me një të goditur. Dhe mbi çati, pashë një djall që hapte krahët e tij gjigante duke bërtitur : Kapeni ! Kapeni !

- Nuk mund të rrimë akoma këtu, urdhëroi kryahajduti. Hajde të shpëtojmë sa më shpejt !

Dhe të gjithë u zhdukën për të mos u dukur kurë më.

E katër muzikantët tanë të Bremenit ?

16.

Atyre u pëlqeu kaq shumë shëpizëza, sa që u vendosën përgjithmonë aty...

... Nëse një ditë ju bie rruga për nga Bremeni, do t'ju bjerë në sy patjetër një shtëpizë ku katër muzikantë jetojnë të lumtur së bashku. Ata do ju ftojnë me siguri të dëgjoni koncertin e tyre :

Hiha ! Hum Hum ! Miau ! Kirikikiiii ! (së bashku me fëmijët)

((Mbyll kanatat e teatrit një nga një))

FIN

Përkth) Enriketa Kalldrëmshiu Barbey

Die Bremer Stadtmusikanten

Bild 1

(Linken Flügel öffnen, so dass nur der Esel sichtbar ist.)

Es war einmal ein Esel, der sein ganzes Leben lang für seinen Meister gearbeitet hatte. Sack um Sack Mehl hatte er auf seinem Rücken getragen, ohne zu murren und ohne sich zu beklagen.

(Erst den mittleren, dann den rechten Flügel öffnen.)

Eines Tages hörte er, wie der Müller zu einem seiner Freunde sagte:
„Dieser Esel ist nun wirklich zu alt. Ich will ihn bald loswerden!“

Der Esel aber dachte bei sich:

„Und ich habe mich schon so darauf gefreut, mich endlich von der ganzen Plackerei ausruhen zu können! Es ist wohl besser, wenn ich mich aus dem Staube mache, so lange noch Zeit ist. Ich habe gehört, dass die Stadt Bremen Musikanten sucht, da kann ich sicher bei der Blasmusik mitspielen.“

Gesagt, getan! Der Esel machte sich auf den Weg.

(Die Bildtafel langsam bis zum Strich herausziehen, so dass ein Baum nach dem anderen auftaucht.)

Im Wald angekommen, hörte er ein Winseln und Stöhnen.

Bild 2

Am Fuss eines Baumes stiess er auf einen Jagdhund, der sich dort verkrochen hatte.
Der Esel fragte ihn: „Was ist denn los, mein Freund? Warum jammerst Du so?“

Der Hund antwortete:

„Ich gehe nicht mehr gerne auf die Jagd. Viel lieber spiele ich mit den Tieren des Waldes, als dass ich sie jage. Deshalb hat mich mein Meister heute Morgen erschlagen wollen. Ich habe mich mit knapper Not retten können, aber wo werde ich nun zu Fressen finden?“

„Komm mit mir! Ich habe gehört, dass die Stadt Bremen Musikanten sucht. Dort können wir sicher bei der Blasmusik mitspielen.“

Und so machten sich beide auf den Weg. Der Hund lief voraus, und der Esel folgte ihm. Da plötzlich hörten sie ein trauriges Miauen und hielten an, um der Sache nachzugehen.

Bild 3

Sie stiessen auf eine Katze, die fürchterlich miaute und klagte.

„Was ist denn los? Warum so traurig?“, fragte sie der Esel.

„Ich sitze lieber hinter dem Ofen, als auf die Jagd zu gehen. Deshalb sind die Mäuse frech geworden und tanzen mir auf der Nase herum. Meiner Meisterin gefällt das gar nicht, und so hat sie mich heute Morgen totschiessen wollen. Mit knapper Not konnte ich entkommen, aber was soll nun aus mir werden?“

„Komm doch mit uns! Ich habe gehört, dass die Stadt Bremen Musikanten sucht. Dort können wir sicher bei der Blasmusik mitspielen.“

Und so zogen sie zu dritt weiter, der Hund voraus, der Esel hinterher, und die Katze machte den Schluss.

Als sie an einem Bauernhaus vorbeizogen ...

Bild 4

... hörten sie einen Hahn, der aus Leibeskräften schrie: „Kikerikii! Kikerikii!!“

„Hallo! Das tut mir in den Ohren weh. Noch nie hat man einen Hahn so laut krähen hören!“

„Ich krähe, so lange ich noch kann. Meine Meistersleute wollen mich in den Kochtopf stecken, damit ich sie mit meinem Krähen nicht mehr aufwecken kann. Kikerikii! Kikerikii!“

„Komm doch mit uns! Ich habe gehört, dass die Stadt Bremen Musikanten sucht. Dort können wir sicher in der Blasmusik mitspielen.“

Bild 5

Also zogen sie zu Fünft weiter: der Hund voraus, der Esel mit dem Hahn auf dem Rücken hinterher, und die Katze machte den Schluss.

Endlich wurde es Nacht. Da meinte die Katze: „Machen wir es uns doch hier im Schutz der Bäume bequem.“

Bild 6

Am Fuss eines grossen Baumes suchten sich Esel, Hund und Katze einen Platz zum Schlafen. Der Hahn aber flog auf einen Ast und rief von da aus:

„Ich sehe ein Licht! Dort ist vielleicht ein Haus!“

„Vorwärts!“, gähnte der Hund. „Wir haben Hunger.“

„Ich will im Warmen schlafen“, sagte die Katze.

Und schon machte sich die ganze Gesellschaft auf den Weg.

(Bildtafel bis zum Strich herausziehen, so dass der Esel und der Anfang des Fensters zu sehen sind.)

„Was ich sehe, macht mir Hühnerhaut!“

„Was ist es denn?“

(Bildtafel ganz herausziehen.)

Bild 7

„Das ist eine Räuberhöhle“, flüsterte der Esel, „sie haben ihre Goldstücke in Säcke abgefüllt, sitzen nun am Tisch und feiern mit einem guten Essen!“

„Wie gerne hätte ich jetzt auch etwas zwischen den Zähnen“, sagte der Hund und leckte sich das Maul.

„Ach, wenn wir doch nur an ihrer Stelle wären“, seufzte die Katze.

„Ich habe eine Idee!“, sagte der Hahn. „Wir werden sie das Fürchten lehren.“

Bild 8

„Du, Hund, steigst auf den Rücken des Esels. Und du, Katze, steigst dann auf den Rücken des Hundes. Und ich fliege der Katze auf den Kopf. Dann beginnen wir alle aus vollem Halse zu singen! Achtung, fertig ...“

Bild 9

... los!“

(Fakultativ: Die Kinder zum Mitmachen auffordern. Iah! Iah! Wau, wau! Miau! Kikieriki!)

Mit vereinten Kräften stiessen die Tiere gegen die Fensterscheiben, so dass diese in Stücke gingen, und sprangen dann alle durch die Öffnung in die Stube hinein.

Und die Räuber? Die meinten, ein Ungeheuer wolle ihnen an den Kragen, und flohen, so schnell ihre Beine sie trugen, in den Wald hinein.

Bild 10

Eine kleine Weile hörte man nur das Knistern des Feuers im Herd. Die Tiere waren mit dem Verschlingen all der guten Dinge auf dem Tisch beschäftigt. Dann schauten sie sich um und suchten, jeder nach seiner Art, einen Schlafplatz.

„Ich schlafe neben dem Misthaufen“, sagte der Esel.

„Und ich hinter der Türe“, meinte der Hund.

„Ich“, sagte die Katze, „ich mache es mir in der Nähe der warmen Asche bequem.“

„Und ich setzte mich aufs Dach“, schloss der Hahn.

Bild 11

Die Räuber hatten sich in der Zwischenzeit im Wald versteckt und zitterten vor Kälte. Der Räuberhauptmann brummte wütend:

„Wie dumm wir doch waren! Wir hätten uns nicht so einfach vor die Türe setzen lassen sollen.“

„Du hast recht, Chef“, sagte einer der Räuber.

„Jetzt, wo es kaum noch Licht hat im Haus, kannst du als Stärkster von uns dich hinschleichen und uns dann berichten, was sich dort abspielt.“

(Bildtafel bis zum Strich herausziehen, so dass der Räuber im Dunkeln sichtbar wird.)

Auf Zehenspitzen betrat der Räuber das Haus.

„Schau! Schau! Die Kohlen glühen noch. Da werde ich mir ein Licht anzünden können.“

Er beugte sich über das, was da glühte, aber ...

Bild 12

Das war die Katze!

Und sie sprang dem Räuber ins Gesicht und zerkratzte ihm mit ihren Krallen die Wangen.

(Bildtafel bis zum Strich ziehen, so dass der fliehende Räuber sichtbar wird.)

Ausser Atem stürzte der Räuber zur Türe. Aber ...

(Ganze Bildtafel schnell herausziehen.)

Bild 13

„Grrrr!“ knurrte der Hund und biss ihn wild ins Bein.

(Bildtafel bis zum Strich herausziehen, so dass Esel und Räuber zu sehen sind.)

„Hopp! Hier einen schönen Schlag mit dem Huf, damit du noch schneller laufen kannst“, sagte der Esel.

(Bildtafel schnell ganz herausziehen.)

Bild 14

Der Räuber hatte sich noch nicht von seinem Schrecken erholt, als der Hahn, ob all dem Lärm erwacht, lauthals „Kikerikii! Kikerikii!“ rief.

Bild 15

Der Räuber traf im Wald auf seinen wartenden Kumpanen und erzählte ihnen mit zitternder Stimme:

„Im Haus, da hat es eine Hexe; die hat mir mit ihren langen Krallen das Gesicht zerkratzt. Vor der Türe sitzt ein zottiger Zwerg; der hat mich ins Bein gebissen. Im Hof hat mich ein schwarzes Ungeheuer mit einer Keule in die Luft geschleudert. Und auf dem Dach habe ich einen Teufel mit riesigen Flügeln gesehen; der schrie immerzu: Haltet ihn! Haltet ihn!“

„Hier können wir nicht bleiben“, beschloss der Räuberhauptmann. „Machen wir uns so schnell wie möglich aus dem Staub.“

Die Räuber verschwanden aus der Gegend, und niemals wurden sie je wieder gesehen.

Und unsere vier Bremer Stadtmusikanten?

Bild 16

Sie fühlten sich so wohl in ihrem kleinen Haus, dass sie sich fest dort einrichteten.

... Und wenn ihr einmal an der Strasse nach Bremen vorbeikommt, entdeckt ihr vielleicht das kleine Haus, in dem die vier Musikanten fröhlich zusammenwohnen. Sie veranstalten sicher gerne für euch ein Konzert:

Iah! Iah! Wau, wau! Miau! Kikerikii! (mit allen Kindern)

(Flügel des Kamishibais langsam schliessen.)

THE MUSICIANS OF BREMEN TOWN

1.

(Open the left-hand frame to show only the donkey)

A donkey worked hard all his life for his master, carrying heavy bags of flour and never complaining.

(Open central frame, then right-hand frame)

One day, he heard the miller say to a friend: "This donkey is too old; I must get rid of him!"

And the donkey thought:

- And here I hoped to be able to rest soon! I should leave while I still can. I heard that the town of Bremen is looking for musicians; maybe I could play in the brass-band there.

(Pull the frame slowly, to the next line, making the forest go by)

When he arrived in the forest, he heard something groan.

2.

It was a hunter's dog, lying under a tree. The donkey asked him:

- My friend, why are you crying?

The dog replied:

- Alas, I no longer like to hunt; I'd rather play with the animals in the forest. This morning, my master tried to kill me. I escaped, but now, where will I find food?
- Come with me! I've heard that the town of Bremen is looking for musicians. If we go there, we could play in the brass-band.

So off they went together, the dog in front and the donkey behind him. Suddenly they stopped when they heard a sad "Miaow".

3.

It was a cat who was crying.

- What's wrong? Why are you so sad? The donkey asked.
- Alas, said the cat, the mice are so unkind to me; I'd rather sit by the fire than fight them. But my mistress doesn't like that, so she tried to kill me this morning. I escaped, but whatever shall I do now?
- Come with us! I've heard that the town of Bremen is looking for musicians. We could play in the brass-band there.

And off they went the dog in front, the donkey in the middle and the cat at the end of the line.

As they were passing a farm.....

4.

They heard a rooster crowing at the top of his lungs, "Cock-a-doodle-do! Cock-a-doodle-do!"

- Hey! You're making a terrible noise; we've never heard a rooster crow so loudly!

- I'm crowing while I still can. My masters have decided to boil me up into soup, so I won't be able to wake them up any longer!
- Come with us! I've heard that the town of Bremen is looking for musicians. We could play in the brass-band there.

5.

And off they went, the dog in front, followed by the donkey with the rooster on his back and the cat at the end of the line.

But night was now falling.

- Let's go and shelter under the trees, said the cat.

6.

Each animal settled in under the trees as well as it could. The rooster chose a nice branch to roost on, and then said:

- I see a light! Maybe it's a house!
- Let's go, yawned the dog. We're hungry....
- I want to sleep in a warm place, said the cat.

And off went the companions again.

(Pull out half the picture, stopping at the line in front of the donkey and the edge of the window)

- I see something really frightening!
- What can you see?

(Pull out the whole picture)

7.

- It's a robbers' den, whispered the donkey. They've put their gold coins into a bag and now they're enjoying a fine meal!
- I'd love to have a good meal myself, said the dog, licking his chops.
- Ah, if only we were there too, the cat sighed.
- I have an idea! said the rooster. Let's frighten them!

8.

- Dog, you climb on the donkey's back. Cat, you climb on the dog's back, and I'll fly onto the cat's head. Then we'll all sing together, as loudly as we can. Attention, here we go, one, two.....

9.

-.....three!

(Optional: ask the children to all shout Hi Haw! Woof Woof! Miaow! Cock-A-Doodle-Do!)

They all threw themselves against the window, which smashed into pieces, and then they jumped into the house.

And the robbers? They thought they'd seen a monster, and ran away into the forest as quickly as they could.

10.

For a few moments, all that could be heard was the crackling of the fire, because the animals were all too busy gobbling up the meal to have time to talk about anything.

- I'll sleep outside next to the manure heap, said the donkey.
- And I'll sleep behind the door, said the dog.

The cat said, I'll sleep near the warm fire.

- And I'll go and perch on the roof, said the rooster.

11.

All this time, the robbers were shivering with cold in the forest. The chief robber said in a loud voice:

- Oh, how stupid we are, we shouldn't have allowed ourselves to be chased out of our own home!
- Now that's true, chief, said one robber.
- Now that it's almost dark in the house, you go and see what's happening, you're the strongest of all of us.

(Pull the picture to the line, uncovering the robber in the dark)

The robber crept into the house.

- Well, well! The coals are still warm, I'll light them so I can see better.

He leaned over something that was shining in the dark, but.....

12.

It was the eyes of the cat!

The cat leaped up and scratched the robber's cheek.

(Pull the picture to show the robber running away)

Very frightened, the robber ran towards the door. But.....

(Quickly pull out the whole picture)

13.

- Growl! The dog said, biting him hard on the leg.

(Pull the picture to show the donkey and the robber)

-Thump! (Make a thump sound) and there's a good kick on your bottom to help you run faster, said the donkey.

(Quickly pull out the whole picture)

14.

The robber had scarcely recovered from his fright when the rooster, awakened by all the noise, started crowing as loudly as possible:

- Cock-a-doodle-do! Cock-a-doodle-do!

15.

The robber returned to his friends back in the forest and told them:

- There's a witch in the house who cackled at me and scratched me with her pointed nails. Outside the door, a hairy dwarf bit my leg. In the courtyard, a black giant hit me with a club and threw me into the air. And I saw a devil on the roof, which spread his huge wings and shouted "Catch him! Catch him!"
- We can't stay here! The chief ordered. Let's get out of here as quickly as we can!

They disappeared and were never seen again.

And our four musicians from Bremen Town?

16.

They were so comfortable in the little house that they settled there and never left it again.

.....And if you take the road to Bremen Town, you may see a little house where four musicians live happily together. They are sure to invite you to listen to their concert:

- Hee haw! Woof woof! Miaow! Cock-a-doodle-do! (together with the children)

(Close the butai frames one by one)

T H E E N D

Translated by Christine Glass Lathion

Traduit par Christine Glass Lathion

Disponible pour traductions: chrslathion@gmail.com

Los músicos de Bremen

1.

(Abrir el panel de la izquierda de manera que sólo se vea el burro)

Un burro había estado trabajando toda su vida para su amo, llevando sacos de harina sin lamentarse.

(Abrir el panel del centro, después el panel de la derecha)

Un día, escuchó al molinero decir a uno de sus amigos:

- ¡Este burro está muy viejo, voy a deshacerme de él!

Y el burro pensó:

- ¡Y yo que me alegraba de poder descansar pronto aquí! Más vale que me escape antes de que sea demasiado tarde. He oído que en la ciudad de Bremen buscan músicos, allí podré tocar en la banda de música.

(Deslizar la imagen lentamente, hasta la línea, de manera que se vayan viendo uno tras otro los árboles del bosque)

Cuando llegó al bosque, oyó lamentos.

2.

Era un perro de caza tumbado al pie de un árbol. El burro le preguntó :

- ¿Y bien, amigo, por qué lloras?

El perro respondió:

- ¡Ay!, ya no me gusta ir a cazar, prefiero jugar con los animales del bosque. Esta mañana mi amo me quiso matar. Me escapé, pero ¿dónde voy a encontrar para comer?

- ¡Ven conmigo! He oído que en la ciudad de Bremen buscan músicos, allí podremos tocar en la banda de música.

Así que se marcharon, el perro delante y el burro detrás.
Se detuvieron de repente al escuchar un maullido triste

3.

Era un gato que se quejaba

- ¿Qué sucede? ¿A qué se debe tanta tristeza? le preguntó el burro.

- ¡Ay!, respondió el gato, los ratones se han vuelto malos conmigo, prefiero evitar pelearme con ellos quedándome al lado del fuego. Pero eso no es del gusto de mi ama que quiso golpearme esta mañana. Me escapé, ¿pero qué va a ser de mí ahora?

- ¡Ven con nosotros! He oído que en la ciudad de Bremen buscan músicos, allí podremos tocar en la banda de música.

Así que se marcharon, el perro delante, el burro detrás, y el gato cerrando la fila.
Al pasar junto a una granja...

4.

Oyeron a un gallo cantando a grito pelado: « ¡QUIQUIRIQUÍ! ¡QUIQUIRIQUÍ! »

- ¡Eh! ¡Nos estás destrozando los oídos, nunca habíamos oído a un gallo gritar tan fuerte!

-Canto mientras puedo. ¡Mis amos han decidido cocerme en la olla para que no los despierte más!
¡QUIQUIRIQUÍ! ¡QUIQUIRIQUÍ!

- Ven con nosotros, he oído que en la ciudad de Bremen buscan músicos, allí podremos tocar en la banda de música.

5.

Así que se marcharon, el perro delante, seguido del burro que llevaba el gallo sobre su lomo, y el gato cerrando la fila.

Pero anocheció.

- Vamos a cobijarnos bajo los árboles, dijo el gato.

6.

Cada uno se instaló lo mejor que pudo al pie de un gran árbol. El gallo eligió una bella rama y exclamó:

- ¡Veo una luz! ¡Quizás sea una casa!

- Vayamos, bostezó el perro. Tenemos hambre.

- Yo quiero dormir calentito, dijo el gato.

Y así nuestros amigos volvieron a marcharse.

(Retirar la imagen a medias hasta la línea en la que se ve el burro y el comienzo de la ventana)

- ¡Lo que veo me pone la carne de gallina!

- ¿Qué es?

(Retirar la imagen completa)

7.

- Es una guarida de ladrones, susurró el burro, han puesto sus monedas de oro en sacos y están de celebración dándose un banquete.

- Cómo me gustaría a mí llevarme algo a la boca, dijo el perro lamiéndose los morros.

- ¡Ah! Ojalá estuviéramos en su lugar, suspiró el gato.

- ¡Tengo una idea! dijo el gallo, ¡vamos a meterles miedo!

8.

- Tú, el perro, te vas a subir encima del burro. Tú, el gato te vas a subir encima del perro. Y yo, voy a saltar sobre la cabeza del gato. ¡A continuación, cantaremos todos juntos muy fuerte!
¡Atención, a mi señal, uno, dos...

9.

-... tres!

(Facultativo, hacer que los niños griten. ¡Hi hooo! ¡Guau guau! ¡Miau! ¡Quiquiriquí!)

Se lanzaron contra el cristal que voló en pedazos y saltaron por la ventana.

¿Y los ladrones? Creyendo haber visto un monstruo, huyeron al bosque a toda prisa.

10.

Durante algunos minutos, sólo se escuchó los chasquidos del fuego, ya que los animales estaban demasiado ocupados a devorar la comida sin tener tiempo para hablar.

- Yo, dormiré fuera cerca del montón de estiércol, dijo el burro.

- Y yo, detrás de la puerta, dijo el perro.

- Yo, dijo el gato, me quedaré cerca de las ascuas que están todavía calientes.

- Yo me encaramaré encima del techo, dijo el gallo.

11.

Mientras tanto, los ladrones titiritaban de frío en el bosque. El jefe declaró con un vozarrón:

-¡Ay, qué tontos somos, no tendríamos que haber dejado que nos echaran de nuestra casa!

- Eso, es verdad, jefe, dijo un ladrón.

- Ahora que apenas hay luz en la casa, tú que eres el más fuerte, vas y nos dices que es lo está pasando allí.

(Retirar la imagen hasta la línea donde se ve el ladrón en la oscuridad)

El ladrón entró en la casa de puntillas.

- ¡Vaya, vaya! Las ascuas están todavía calientes. Voy a reavivarlas para ver más claro.

Se inclinó sobre lo que brillaba en la oscuridad, pero...

(Retirar de golpe la imagen completa)

12.

¡Eran los ojos del gato!

El gato saltó sobre la cara del ladrón y le arañó la mejilla.

(Retirar la imagen hasta que la línea que muestra el ladrón huyendo)

Aterrorizado, el ladrón salió corriendo hacia la puerta. Pero ...

(Retirar de golpe la imagen completa)

13.

- ¡Grrrr! hizo el perro mordiéndole ferozmente la pierna

(Deslizar la imagen hasta la línea en la que se ve el burro y el ladrón)

- ¡Pum! , toma una buena coza para que corras más deprisa todavía, dijo el burro.

(Retirar de golpe la imagen completa)

14.

Apenas se había repuesto el ladrón del susto cuando el gallo, que se despertó con el alboroto, ¡gritó a pleno pulmón!

- ¡Quiquiriquí! ¡Quiquiriquí!

15.

En el bosque, el ladrón se encontró con sus compinches y les dijo:

- En la casa, había una bruja que se reía sarcásticamente mientras me arañaba con sus uñas ganchudas. Delante de la puerta, un enano peludo me ha mordido en la pierna. En el patio, un gigante negro me ha echado al aire de un garrotazo. Y en el techo, he visto un diablo que abría sus alas gigantescas gritando: ¡Traedlo! ¡Traedlo!

- ¡No podemos quedarnos aquí! ordenó el jefe . ¡Escapemos rápidamente!

Desaparecieron y no se les vio nunca más.

¿Y nuestros cuatro músicos de Bremen?

16.

Se sintieron tan bien en la casita que se instalaron para siempre.

...Y si pasáis por el camino de Bremen, quizás veréis una casita en la que cuatro músicos están muy felices de vivir juntos. Seguramente os invitarán a oír su concierto:

¡Hi hoo! ¡Guau guau! ¡Miau! ¡Quiquiriquí! (con los niños)

(Volver a cerrar los paneles del butaï uno por uno)

FIN

Traducido por Leonor Garrido

I Musicanti di Brema

1.

[Aprite la finestra sinistra, scoprendo così solo l'asino]

C'era una volta un asino che aveva lavorato sodo durante tutta la sua vita al mulino del padrone, portando sacchi pieni di farina senza mai lamentarsi.

[Aprite la finestra centrale, poi quella destra]

Un giorno sentì il mugnaio dire a uno dei suoi amici:

- Quest'asino è troppo vecchio, me ne devo sbarazzare!

E l'asino pensò:

- Ed io che mi rallegravo di potere presto riposare qui! Sarà meglio che scappi prima che sia troppo tardi. Ho sentito dire che nella città di Brema cercano dei musicisti: laggiù potrei suonare nella banda cittadina.

[Scoprite lentamente l'immagine, fino al segno, facendo scorrere gli alberi della foresta]

Arrivato nella foresta, sentì un gemito.

2.

Era un cane da caccia sdraiato ai piedi di un albero. L'asino gli domandò:

- Ma perché piangi, amico mio?

Ed il cane rispose:

- Ahimé! Non mi piace più andare a caccia e preferisco giocare con gli animali della foresta. Questa mattina, il mio padrone voleva uccidermi! Sono scappato, ma come farò ora a procurarmi da mangiare?

- Vieni con me! Ho sentito dire che nella città di Brema cercano dei musicanti, laggiù potremo suonare nella banda cittadina.

Ed i due s'incamminarono, il cane davanti e l'asino dietro. Udendo un triste miagolio, si fermarono di botto.

3.

Era un gatto che si lamentava.

- Che cosa succede? Perché tanto sconforto?, gli domandò l'asino.

- Ahimé! Rispose il gatto, i topi sono diventati cattivi con me e perciò preferisco evitare di cacciarli e restare vicino al focolare. Ma la mia padrona non è contenta e questa mattina ha tentato di accopparmi. Così sono scappato. Ma che fine farò ora?

- Vieni con noi. Ho sentito dire che nella città di Brema cercano dei musicanti e laggiù potremo suonare nella banda cittadina.

I tre ripresero così il cammino: il cane davanti, poi l'asino e quindi il gatto che chiudeva il gruppo.

Mentre passavano davanti ad una fattoria...

4.

Udirono un gallo schiamazzare a squarciagola: «CHICCHIRICHI! CHICCHIRICHI!»

- Ma che c'è, ci rompi i timpani. Mai e poi mai si è sentito un gallo cantare così forte!

- Canto fin quando posso. I miei padroni hanno deciso di mettermi in pentola e di farmi bollire per non più essere svegliati presto! CHICCHIRICHI! CHICCHIRICHI!

- Vieni con noi! Ho sentito dire che nella città di Brema cercano dei musicanti, laggiù potremo suonare nella banda cittadina.

5.

Ed i quattro s'incamminarono, il cane davanti, seguito dall'asino con il gallo appollaiato sul suo dorso e poi il gatto che chiudeva il gruppo.

Ma ad un tratto cominciò a fare buio.

- Andiamo a metterci al riparo sotto gli alberi, disse il gatto

6.

Ognuno si sistemò come meglio poteva ai piedi di un grande albero. Il gallo scelse un bel ramo ed esclamò :

- Vedo una luce. Forse si tratta di una casa!

- Incamminiamoci, disse il cane sbadigliando. La fame comincia a farsi sentire

- Voglio dormire al caldo, aggiunse il gatto.

Ed ecco che i nostri partirono.

[Scoprite l'immagine fino alla parte con l'asino e l'inizio della finestra]

- Quello che vedo mi fa venire la pelle d'oca!

- Che cos'è?

[Scoprite completamente l'immagine]

7.

- E' un covo di briganti, sussurrò l'asino, hanno riposto nei loro sacchi le monete d'oro e festeggiano attorno al tavolo imbandito di buone cose da mangiare!

- Come vorrei anch'io mettermi qualche cosa sotto i denti, disse il cane leccandosi i baffi.

- Ah! Se almeno fossimo al loro posto, sospirò il gatto.

- Ho un'idea ! disse il gallo, gli metteremo una paura matta!

8.

- Cane, tu salirai sul dorso dell'asino. Gatto, ti arrampicherai sul cane.

Ed io, salterò sulla testa del gatto. Poi, urleremo tutti insieme, molto forte!

Fate attenzione, al mio segnale: uno, due...

9.

- ...tre!

[Facoltativo, fate gridare ai bambini: Hi-ho! Bau-bau! Miao-miao!
Chicchirichi!]

Si lanciarono contro il vetro della finestra che volò in frantumi e si si scaraventarono nella casa.

Ed i briganti? Credendo di avere davanti a loro un mostro, fuggirono terrorizzati nella foresta.

10.

Durante una decina di minuti, si sentì solo il crepitio del fuoco, poiché gli animali erano ben troppo occupati nel riempirsi la pancia e non avevano il tempo di discutere.

- Io dormirò fuori, sul mucchio di letame, disse l'asino.

- Ed io, dietro la porta, affermò il cane

- Mentre io, annunciò il gatto, resterò vicino alle braci ancora calde del fuoco.

- Andrò ad appollaiarmi in cima al tetto, esclamò il gallo

11.

Nel frattempo i briganti, che si trovavano nella foresta, tremavano ancora di paura. Il capo dichiarò con voce tonante:

- Ah, come siamo stupidi, non avremmo dovuto farci mettere tanto facilmente alla porta di casa nostra!

- E' vero, capo, disse un brigante.

- Adesso che non vi è quasi più nessuna luce nella casa, tu che sei il più forte, avvicinati e ci dirai quello che succede.

[Scoprite l'immagine fino alla parte con il brigante nel buio]

Il brigante entrò nella casa in punta di piedi.

- Guarda, guarda! Le braci sono ancora calde. Ravviverò il fuoco per vederci meglio.

Si chinò su qualche cosa che brillava nel buio, ma...

[Scoprite rapidamente e completamente l'immagine]

12.

Erano gli occhi del gatto!

D'improvviso il micio si scagliò sul viso del brigante e gli graffiò le guance.

[Scoprite l'immagine fino alla parte con il brigante in fuga]

Spaventato, l'uomo corse verso la porta. Ma...

[Scoprite rapidamente e completamente l'immagine]

13.

-Grrrr ! ringhiò il cane mordendolo con ferocia alla gamba

[Scoprite l'immagine fino alla parte con l'asino e il brigante]

- Paffff! Eccoti una bella zoccolata, così correrai ancora più svelto, disse l'asino.

[Scoprite rapidamente e completamente l'immagine]

14.

Il brigante si era appena rimesso dallo spavento che il gallo, svegliatosi per il baccano, strillò a squarciagola :

- Chicchirichi! Chicchirichi!

15.

Il brigante raggiunse spaventato i suoi amici nella foresta e disse loro :

- Nella casa, vi è una strega che sghignazzando mi ha graffiato con le sue unghie appuntite. Davanti alla porta, un nano peloso mi ha morso una gamba. Nel cortile, un gigante nero mi ha buttato per aria con una bastonata. E sul tetto, ho visto un diavolo che apriva le sue gigantesche ali urlando: Prendetelo! Prendetelo!

- Non possiamo rimanere qui!, ordinò il capo. Svelti, scappiamo!

Si dileguarono e nessuno più li vide.

Ed i nostri quattro musicanti di Brema?

16.

Si trovarono così bene nella casetta dei briganti che vi si sistemarono e non partirono più.

...e se un giorno vi capiterà di passare per la strada che porta a Brema, vedrete forse una casetta dove quattro musicanti vivono felicemente insieme.

E sicuramente v'inviteranno ad ascoltare uno dei loro concerti.

Hi-ho! Bau-bau! Miao-miao! Chicchirichi! [con i bambini]

[Richiudere gli elementi uno ad uno]

F I N E

ப்ரீமன் நகரின் பாடகர்கள் !

1. (இடது பக்கம் திறந்து கழுதையை மட்டும் காண்பிக்கவும்)

ஒரு கழுதை தன் எஜமானுக்காக, கனமான இருக்கும் மாவு பைகளை, ஒரு குற்றமும் சொல்லாமல், தன் வாழ்நாள் முழுவதும், சுமந்து உழைத்தது.

(நடுப்பக்கத்தை திறந்து, பின் வலது பக்கம் திறக்கவும்)

ஒரு நாள் மாவு அரைப்பவர், அவருடைய நண்பரிடம் "இந்த கழுதைக்கு மிகவும் வயதாகிவிட்டது. நான் இதனை துரத்திவிடவேண்டும்" என்று கூறியதை, கழுதை கேட்டது.

கழுதை நினைத்தது:

- எனக்கு ஓய்வு விரைவில் கிடைக்கும் என நம்புகிறேன். உடனே முடிந்தவரை இங்கிருந்து சென்றுவிடவேண்டும். ப்ரீமன் நகரில் பாடகர்களை தேடுகிறார்கள் என கேள்விப்பட்டேன். அங்கு சென்று பித்தளை-பாட்டுக் குழுவில் சேரலாம்.

(மெதுவாக பக்கத்தை அடுத்த வரிக்கு நகர்த்தி காடு வந்து போகும்படி செய்யவும்)

கழுதை வனத்திற்கு வந்தபோது யாரோ முன்கும் சத்தம் கேட்டது.

2. அது மரத்திற்கு அடியில் படுத்திருந்த ஒரு வேட்டை நாயின் சத்தம்.

கழுதை அதனிடம் கேட்டது:

- நண்பனே, ஏன் அழுகிறாய்?

நாய் பதில் சொன்னது:

- ஐயோ, எனக்கு இனிமேல், வேட்டையாடுவது பிடிக்கவில்லை. அதைவிட காட்டில் உள்ள மிருகங்களுடன் விளையாடுவேன். இன்று காலை, என் எஜமானர் என்னை கொலை செய்ய முயற்சி செய்தார். நான் தப்பித்துவிட்டேன். ஆனால் இனி,

நான் உணவிற்கு எங்கு செல்வேன்?

- என்னுடன் வா. ப்ரீமன் நகரில் பாடகர்களை தேடுவதாகக் கேள்விப்பட்டேன். நாம் அங்கு சென்றால் பித்தளை-பாட்டுக்குழுவில் சேரலாம்.

இப்படியாக ஒன்றுசேர்ந்து நாய் முன்னும் கழுதை பின்னுமாக சென்றன.

திடீரென்று ஒரு சோகமான "மியாவ்" சத்தம் கேட்டு அவை நின்றன.

3. அங்கு ஒரு பூனை அழுதுகொண்டு இருந்தது.

- என்ன நடந்தது? ஏன் சோகமாக இருக்கிறாய்? என கழுதை கேட்டது.

- ஐயோ, எலிகள் என்னிடம் அன்பாக இல்லை. நான் அவர்களுடன் சண்டை செய்வதைவிட நெருப்பின் பக்கத்தில் உட்காருவேன். ஆனால் என் எஜமானுக்கு அது பிடிக்கவில்லை. எனவே இன்று காலை என்னை கொலை செய்ய முயற்சி செய்தாள். நான் தப்பிவிட்டேன். ஆனால் இனி என்ன செய்வேன்?

- எங்களுடன் வா. ப்ரீமன் நகரில் பாடகர்கள் தேடுவதாக கேள்விப் பட்டேன். நாம் அங்கு சென்று பித்தளை-பாட்டுக்குழுவில் சேரலாம்.

இப்படியாக அவை ஒன்றுசேர்ந்து நாய் முன்னும், கழுதை நடுவிலும் பூனை பின்னுமாக சென்றன.

அவை ஒரு பண்ணையை தாண்டிச்செல்லும் போது

.... ..

4. ஒரு சேவல் தன் உச்ச குரலில் "கொக்கரக்கோ, கொக்கரக்கோ" என அலறியதை கேட்டன.

- ஏய், நீ மிக மோசமாக அலறுகிறாய். நாங்கள் இதுவரை சேவல் சத்தமாக அலறுவதை கேட்டதில்லை.

- என்னால் முடிந்தவரை நான் அலறுவேன். என்னுடைய எஜமானர் என்னை கொதிக்கவைத்து,

உணவு பானகமாக்க திட்டமிட்டார். அப்படி செய்தால், நான் இனி அவர்களை காலையில் எழுப்ப முடியாது.

- எங்களுடன் வா. ப்ரீமன் நகரில் பாடகர்கள் தேடுவதாக கேள்விப் பட்டேன். நாம் அங்கு சென்று பித்தளை-பாட்டுக்குழுவில் சேரலாம்.

5. இப்படியாக அவை ஒன்றுசேர்ந்து நாய் முன்னும், சேவல் கழுதையின் முதுகில் உட்கார்ந்த முறையில் நடுவிலும், பூனை கடைசியுமாக சென்றன.

அப்பொழுது இரவு வந்துவிட்டது.

- நாம் ஒரு மரத்தின் அடியில் தங்கலாம் என பூனை சொன்னது.

6. எல்லா மிருகங்களும் மரத்தின் அடியில் முடிந்த அளவு தங்கின. சேவல் மரத்தின் ஒரு நல்ல கிளையில் உட்கார்ந்து சொன்னது:

- எனக்கு ஒரு வெளிச்சம் தெரிகிறது. அது ஒரு வீடாக இருக்கலாம்.

- அங்கு செல்லலாம், நாம் பசியோடு இருக்கிறோம். என நாய் சொன்னது.

- நான் ஒரு சூடான இடத்தில் தூங்க வேண்டும். என பூனை சொன்னது.

எனவே அவை எல்லாம் அங்கு சென்றன.

(படத்தை பாதி இழுத்து, கழுதையின் முன்னால் உள்ள வரியில் நிறுத்தவும்)

- எனக்கு மிகவும், அச்சமானதாக ஏதோ தெரிகிறது.

- உனக்கு என்ன தெரிகிறது?

(முழு படம் தெரியுமாறு இழுக்கவும்).

7. அது ஒரு திருடனின் குகை, என கழுதை கிசிகிசுத்தது. அவர்கள் தங்க நாணயங்களை பையில் போட்டு வைத்துவிட்டு இப்பொழுது சாப்பாட்டை ரசித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

- நானும் ஒரு நல்ல சாப்பாடு சாப்பிட விரும்புகிறேன் என உதட்டை நக்கிக்கொண்டு நாய் கூறியது.

- ஆமாம், நாமும் அங்கிருந்தால்தான், என பூனை சோகமாக கூறியது.

- எனக்கு ஒரு யோசனை. நாம் அவர்களை பயமுறுத்துவோம் என சேவல் சொன்னது.

8. - நாயே, நீ கழுதையின் முதுகில் ஏறிக்கொள். பூனையே, நீ நாயின்மேல் ஏறு. நான் பூனையின் தலைக்கு பறந்து கொள்வேன். பிறகு நாம் அனைவரும் சேர்ந்து முடிந்த அளவு சத்தமாக கத்தலாம். கவனம்! இப்போது நாம் ஆரம்பிக்கலாம். ஒன்று, இரண்டு .....

9. .... மூன்று.

(வேண்டுமென்றால்: குழந்தைகளை "ஹை, ஹா, மியாவ், கொக்கரக்கோ, லொள் லொள்" என சத்தம் செய்யச் சொல்லவும்.)

அவை அனைத்தும் சன்னலில் மோதி அதை உடைத்துக்கொண்டு வீட்டுக்குள் சென்றன.

திருடர்கள்? அவர்கள் ஒரு மிகப்பெரிய ஜந்துவை பார்த்ததாக எண்ணிக்கொண்டு காட்டுக்குள் முடிந்தஅளவு வேகமாக ஓடினார்கள்.

10. ஒரு சில விநாடிகளுக்கு நெருப்பு எரியும் சத்தம் மட்டுமே கேட்டது. ஏனெனில் விலங்குகளெல்லாம் உணவை வேகமாகவும் மும்முரமாகவும் பேசாமல் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தன.

- நான் வெளியில் உரமேட்டின் பக்கத்தில் தூங்குகிறேன் என கழுதை கூறியது.

- நான் கதவுக்குப் பின்னால் தூங்குகிறேன் என நாய் சொன்னது

- நான் இதமான நெருப்பின் அருகில் தூங்குகிறேன் என பூனை சொன்னது.

- நான் கூரைமேல் ஏறிக்கொள்கிறேன் என சேவல் சொன்னது.

11. இதே நேரம் திருடர்கள், காட்டில், குளிரில், நடுங்கிக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களின் தலைவன் உரத்த குரலில் சொன்னான்:

- ஓ!, நமக்கு என்ன மடத்தனம்! நம்மை நம் சொந்த வீட்டிலிருந்து விரட்டும் அளவிற்கு விட்டிருக்கக் கூடாது.

- ஆமாம். அது உண்மை தலைவா, என ஒரு திருடன் சொன்னான்.

- இப்போது வீடு மிகவும் இருட்டாக இருப்பதால் நீ சென்று என்ன நடக்கிறது என்று தெரிந்துக் கொண்டுவா. நம்மில் நீ தான் மிகுந்த பலசாலி.

(படத்தில் திருடனை காண்பிக்கும் அளவுள்ள வரிவரை காண்பிக்கவும்)

திருடன் மெதுவாக வீட்டுக்குள் ஊர்ந்து சென்றான்.

- நல்லது, நல்லது. இன்னும் கரி சூடாக இருக்கிறது. அதில் நெருப்பு பற்றவைத்து சரியாக பார்க்கலாம்.

அவன் இருட்டில் பளபளப்பாக மின்னும் ஒரு பொருளின்மீது சாய்ந்தான். ஆனால் ..

12. அது பூனையில் கண்கள் !

பூனை அவன்மேல் பாய்ந்து கன்னத்தை புரண்டியது. (திருடன் ஓடுகின்ற படத்தை மட்டும் காண்பிக்கவும்)

மிகவும் பயந்தவாறு திருடன் கதவருகே ஓடினான். ஆனால் ...

(வேகமாக முழு படத்தையும் திறக்கவும்)

13. "லொள்" என குரைத்தவாறு நாய் அவன் காலை கடித்தது.

(கழுதையும் திருடனும் உள்ள படத்தை இழுக்கவும்).

- "ஹை, ஹா," என்று சத்தம் செய்து (சத்தம் செய்யவும்) ,

"உனக்கு பின்னால் ஒரு நல்ல உதை, நீ வேகமாக ஓட உதவி செய்ய" என கழுதை சொன்னது.

(வேகமாக முழு படத்தையும் திறக்கவும்)

14. திருடன் பயத்திலிருந்து மீளுவதற்குள் சேவல் எல்லா சத்தத்தை கேட்டு எழுந்து பலமாக கூவியது:

- "கொக்கரக்கோ, கொக்கரக்கோ"

15. திருடன் காட்டிலிருந்த தன் நண்பர்களிடம் திரும்பிச் சென்று சொன்னான்:

- அந்த வீட்டில் ஒரு மந்திரக்காரி இருக்கிறாள். அவள் என்னை பயமுறுத்தி கூரான நகங்களால் புரண்டினாள். கதவின் வெளியே ஒரு ரோமம் அதிகமாயுள்ள சித்திரக்குள்ளன் என் காலை கடித்தான். வாசப்புறத்தில் ஒரு கரிய அரக்கன் என்னை தண்டினால் அடித்து, உயரத் தள்ளினான். அதோடு நான் கூரையின் மேல் பேயைப் பார்த்தேன். அது தன் பரந்த சிறகை விரித்து "அவனைப் பிடி, அவனைப்பிடி" என கத்தியது.

- "நாம் இங்கு தங்க முடியாது" என தலைவன் கட்டளையிட்டான். இங்கிருந்து முடிந்த அளவு வேகமாக செல்லவேண்டும்!"

அவர்கள் அப்புறம் காணாதவாறு மறைந்தார்கள்.

நமது நான்கு ப்ரீமன் பாடகர்கள்?

16. அவர்கள் மிகவும் சௌகர்யமாக அந்த சிறிய வீட்டில் வசித்து வந்தார்கள். அதைவிட்டு எங்கும் செல்லவில்லை.

- நீங்கள் ப்ரீமன் நகரத்திற்கு செல்லும் வழியில் சென்றால், அங்கு ஒரு சிறிய வீட்டில் நான்கு பாடகர்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சியாக ஒன்றுசேர்ந்து வாழ்வதைப் பார்க்கலாம். அவர்கள் கண்டிப்பாக உங்களை வரவேற்று தங்கள் பாடலை கேட்க வைப்பார்கள்.

"ஹை, ஹா, மியாவ், கொக்கரக்கோ, லொள் லொள்" (உங்கள் குழந்தைகளுடன்)

(ஒவ்வொன்றாக படங்களை மூடவும்)

முற்றும்.

Os músicos de Brème

1.

(Abrir a janela de esquerda para só descobrir o burro)

Era um burro que tinha trabalhado durante a sua vida toda para seu dono um moleiro, carregando sacos de farinha sem se queixar.

(Abrir a janela do centro, e a seguir a janela de direita)

Um dia, ele ouviu o moleiro dizer a um amigo dele :

- Este burro é velho demais eu vou separar-me dele !

E o burro pensou :

- E eu que me alegrava de poder em breve descansar aqui ! Tenho que fugir enquanto ainda é tempo. Ouvi dizer que a cidade de Brème estava á busca de músicos, lá eu poderei tocar na fanfarra.

(Tirar lentamente a imagem, até o traço, fazendo sucedendo as árvores da floresta)

Acabado de chegar na floresta, ele ouviu chiar.

2.

Era um cão de caça deitado ao pé de uma árvore. O burro lhe perguntou :

- Então, meu amigo, porque estás a chorar ?

O cão lhe respondeu :

- Infelizmente, já não gosto de ir caçar, prefiro jogar com os animais da floresta. Esta manhã meu dono tento matar-me. Então eu fugi, mas agora onde é que hei de encontrar de comer.
- Vem comigo ! Ouvi dizer que a cidade de Brème estava á busca de músicos, lá poderemos tocar na fanfarra.

E assim foram caminhando o cão á frente e o burro atrás. De repente ouviram un miar muito triste.

3. Era um gato que se lamentava.

- Que se está a passar ? Porque tanta tristeza ? lhe pediu o burro
- Infelizmente, respondeu o gato, os ratos tornaram-se a ser maus comigo, prefiro evitar de combater e ficar ao canto do lume. Mas isso não está ao gosto da minha dona que esta manhã tento dar-me uma pancada na cabeça. Fugí, mas o que é que sera feito de mim agora?
- Vem conosco ! Ouvi dizer que a cidade de Brème estava á busca de músicos, lá poderemos tocar na fanfarra.

E assim foram, o cão á frente o burro ás seguidas e o gato fechando a marcha. Como eles passavam á frente de uma quinta...

4. Eles ouviram um galo a cantar a altos berros : « cocorocó ! » « «cocorocó ! »
- Oi ! Estás nos a dar cabo das orelhas, nunca ouvi um galo cantar tão forte !
  - Canto enquanto ainda posso. Os meus donos decidiram escaldar-me na marmita para eu nunca mais os acordar ! « cocorocó ! cocorocó ! ».
  - Vem connosco ! Vem connosco ! Ouvi dizer que a cidade de Brème estáva á busca de músicos, lá poderemos tocar na fanfarra

5. E assim foram, o cão á frente seguido do burro carregando o galo nas costas e o gato fechando a marcha.

Mas então torno-se noite.

- Vamos-nos abrigar debaixo das árvores, disse o gato.

6. Cada um se instalou do melhor que podia ao pé de uma grande árvore. O galo escolheu um ramo e se exclamou :

- Estou a ver uma luz ! Se calhar é uma casa !
- Vamos lá ! bocejo o cão. Nós temos fome.
- Eu quero dormir ao quentinho disse o gato.

E assim os nossos companheiros partiram de novo.

(Tirar a metade da image até o traço descobrindo o burro e o principio da janela)

- O que vejo me da arrepios !
- O que é que é ?

(Tirar a imagem completa)

7.

- E um covil de malandros, disse o burro de uma vóz cansada, eles esconderam moedas de ouro nos sacos e agora estão festejando á volta de um bom jantar.
- Como eu gostaria eu também de comer qualquer coisa, disse o cão lembendo-se os beijos.
- Ah ! se sómente éramos nós ao lugar deles, suspiro o gato.
- Tenho uma ideia ! disse o galo e se nós lhes fizéssemos medo ?

8.

- Tu, cão vais ir a cavalo nas costas do burro. E o gato vai subir nas costas do cão. Eu vou saltar na cabeça do gato. Em seguida, cantaremos todos juntos muito forte ! Atenção, ao meu sinal, um, dois , ...

9. - ... três.

(Facultativo, fazer gritar as crianças : « Beu ! Beu ! Miau ! Miau ! Hihão ! Hihão ! Corococó ! Corococó!)

Eles saltaram contra a janela que voou em bocados e assim é que entraram.

E os malandros ? Pensando ver um monstro, fugiram na floresta.

10. Durante alguns minutos, só se ouviram as crépitações do fogo, tão os animais estavam ocupados a devorar o jantar para terem tempo de falar.

- Eu, vou dormir lá fora perto do amasso de esterco, disse o burro.
- Eu atrás da porta, disse o cão.
- E eu, disse o gato, vou ficar perto das brasas que ainda estão quentes.
- Irei empolerrar-me na cima do telhado, disse o galo.

11. Durante esse tempo os malandros estavam arrepiando-se no frio da floresta. O chefe declarou de uma voz grossa :

- Ah, como nós somos estúpidos, não deveríamos ter sido deitados fora da nossa própria casa.
- Isso, é bem verdade, chefe, disse um malandro.
- Agora que já não há luz na casa, tu que és o mais forte vai ver, e volta contar-nos o que se está a passar.

(Tirar bruscamente a imagem até o traço descobrindo o malandro na escuridão)

O malandro entrou na casa, na ponta dos pés.

- Olha ! Olha ! As brasas ainda estão quentes. Vou poder reacendelas para ver melhor.

Assim ele se inclinou sobre o que estava a brilhar na escuridão, mas...

(Tirar bruscamente a imagem completa)

12. Eram os olhos do gato !

O gato saltou-lhe á cara e aranhou-lhe o rosto.

(Tirar a imagem até o traço descobrindo o malandro que se escapa)

Cheio de medo, o malandro correu á porta. Mas ...

(Tirar bruscamente a imagem completa)

13. – Beuh ! fez o cão mordendo-lhe ferózzmente a perna.

(Tirar a imagem até o traço descobrindo o burro e o malandro)

- Bimba, aí tens uma boa sapatada para correres ainda mais rápido, disse o burro.

(Tirar bruscamente a imagem completa)

14. O malandro quase estava descansado por seus desânimos, que o galo acordado com o barulho, gritou :

- Cocorocó, cocorocó !

15. Na floresta, o malandro encontrou novamente os seus complices e lhes disse :

- Na casa está uma bruxa que veio aranhar-me com as suas unhas fincadas. A frente da porta, está um anão peludo que me mordeu a perna. E no quintal, um gigante preto me projeto aos ares com uma pausada. E no telhado, vi um diabo que abriu as asas enormes gritando : Apanhem-no ! Apanhem-no !

- Não podemos ficar lá ! ordenou o chefe. Temos que fugir, e com pressa !

E assim desapareceram os malandros e nunca mais ouvimos falar deles.

E os nossos quatro músicos de Brème ?

16.

Eles se acharam tão bem na quinta que lá se instalaram para nunca mais ir embóra.

...E se se vós passásseis pelo caminho de Brème se calhar hão de ver uma casinha onde quatro músicos estão muito felizes de viver juntos. Eles vos convidaram certamente a ouvir um dos seus concertos :

- Em linha : Beu ! Beu ! Miau ! Miau ! Hihão ! Hihão ! Corococó ! Corococó!

FIM

Traduzido por Mónica Richaume

Ils musicants da Brema

1.

(Avrir l'ala sanestra, uschia ch'ins vesa be l'asen)

Igl era ina giada in asen ch'aveva lavurà sia vita entira per ses patrun. Satg per satg plain farina aveva el purtà sin ses dies, senza deplorar u cumplanscher.

(Avrir l'emprim l'ala da mez e suenter quella a dretga.)

In di ha el udì co ch'il muliner ha ditg ad in da ses amis: "Quest asen è ussa vairamain memia vegl. Jau vi bainbaud ma liberar dad el!"

Però l'asen ha pensà per sai :

"Ed jau ma legrava gia uschia da far ina pausa suenter tut quest strapatsch! I para meglier da ma far or da la pulvra avant ch'i saja memia tard. Jau hai udì che la citad da Brema tschertga musicants, là poss jau segiramain sunar en la musica instrumentala."

Ditg e fatg! L'asen s'ha mess sin via.

(Trair ora plaunsieu il dissegn fin al stritg, uschia ch'ina planta suenter l'autra cumpara.)

2.

Sut ina planta ha el scuntrà in chaun da chatscha che s'aveva zuppà là. L'asen ha dumandà: "Tge è capità, mes char? Pertge planschas uschia?"

Il chaun ha dà resposta:

"Ir a chatscha na ma plascha betg pli. Bler pli gugent vom jau a giugar cun ils animals dal gaud che persecuitar els. Pervia da quai ma vuleva mes patrun mazzar oz en damaun. Be malapaina hai jau pudì ma metter en segirezza, ma nua chatta ussa insatge da magliar?"

"Ve cun mai! Jau hai udì che la citad da Brema tschertga musicants, là pudain nus segiramain sunar en la musica instrumentala."

E uschia s'han els dus mess sin via. Il chaun è ì ordavant e l'asen è ì suenter. Tuttenina han els udì in miaular trist e s'han fermads per vesair tge ch'igl era.

3.

Els han chattà in giat che miaulava e planscheva sgarschavel.

"Ma tge è capità? Pertge es ti uschè trist?" ha dumandà l'asen.

"Jau fatsch pli gugent ina pausetta sin banc-pigna ch' ir a chatscha da mieurs. Pervia da quai èn ellas vegnidas impertinentas e fan be tge ch'ellas vulan. Quai na plascha insumma betg a mia patruna e perquai ma vuleva mes patrun mazzar oz en damaun. Be malapaina hai jau pudì ma metter en segirezza, ma tge duai jau far ussa?"

"Ve be cun nus! Jau hai udì che la citad da Brema tschertga musicants, là pudain nus segiramain sunar en la musica instrumentala."

E uschia s’han mess els trais sin via. Il chaun è ì ordavant, l’asen è ì suenter ed il giat a la fin.

Cura ch’els èn passads sper ina chasa da purs ...

4.

... han els udì in cot che cratschlava a tut pudair: “Chicherichiii! Chicherichiii!”

“Ueila! Quai fa mal las ureglias! Mai n’ha nagin udì in cot cratschlar uschè dad aut!”

“Jau chant uschè ditg ch’jau poss amo chantar. Mes patruns ma vulan metter en l’avnaun, uschia ch’jau na poss pli dasdar els. Chicherichiii! Chicherichiii!”

“Ve be cun nus! Jau hai udì che la citad da Brema tschertga musicants, là pudain nus segiramain sunar en la musica instrumentala.”

5.

Ed uschia s’han mess els quatter sin via. Il chaun è ì ordavant, l’asen è ì suenter cun il cot si dies ed il giat a la fin.

Finalmain èsi vegnì notg. Alura ha ditg il giat: “Pertge n’ans drizzaina betg en qua confortabel per la notg!”

6.

Sut ina gronda planta s’han els tschertgads in lieu per durmir. Ma il cot è sgulà sin in rom e ha clamà giu da là:

“Jau ves ina glisch! Forsa ch’igl è ina chasa!”

“Enavant!” ha susdà il chaun. “Nus avain fom.”

“Jau vi durmir en il chaud”, ha ditg il giat.

E tut l’entira cumpagnia s’ha messa sin via.

(Trair ora l’illustraziun fin tar il stritg, uschia ch’i cumpara l’asen ed ina part da la fanestra.)

“Quai ch’jau ves ma fa pel giaglina!”

“Ma tge èsi?”

(Trair ora l’entira illustraziun.)

7.

“Quai è ina tauna da brigants”, ha scutinà l’asen, “els han emplenì satgs cun lur marenghins ed ussa èn els a maisa e festiveschan cun bunas spaisas!”

“Jau hai anc ina fom sco in luf”, ha ditg il chaun ed s’ha litgà ses mustazs.

“Sche nus fissan be en lur piazza”, ha suspirà il giat.

“Jau hai in’idea!” ha clamà il cot. “Jau sai co che nus pudain far tema ad els”,

8.

“Ti, chaun, vas sin il dies da l’asen. E ti, giat, vas sin il dies dal chaun. Ed jau sgol sin il chau dal giat. E lura entschavaina tuts a chantar cun ferma vusch! In, dus ...

9.

...trais!”

(Facultativ: envidar ils uffants da chantar. Iah! Iah! Wau, wau! Miau! Chicherichiii!)

Cun forzas unidas s’han ils animals battids cunter ils vaiders da la fanestra, uschia ch’els èn ids en malura e lura èn tuts quatter siglids en per la fanestra en stiva.

Ed ils laders? Els han cret ch’i saja in spaventagl che leva prender per il culiez els ed els èn mitschads il pli svelto pussaivel en il guaud.

10.

Durant in temp udivan ins be il fieu a schluppegiar en platta. Ils animals eran occupads cun stranglar giuaden tut quellas bunas spaisas ch’eran sin maisa. Alura han els guardà enturn e mintgin ha tschertgà in lieu per durmir tenor ses agen gust.

“Jau dorm sper il ladimer”, ha ditg l’asen.”

“Ed jau davos la porta”, ha ditg il chaun.

“Jau”, ha ditg il giat, “jau m’endriz sper la tschendra chauda”.

“Ed jau vom sin tetg”, ha ditg il cot.

11.

Ils laders s’avevan entant zuppads en il guaud e tremblavan dal fraid. Il chapitani dals laders marmugnava furiosamain:

“Tge tabaloris che nus essan stads! Nus n’avessan betg stuì ans laschar stgatschar ora uschè facilmain.”

“Ti has raschun, chapitani”, ha ditg in dals laders.

“Ussa ch’igl ha anc glisch en chasa pos ti, sco il pli ferm da nus, ir enavos ed ans raquintar tge che capita là.”

(Trair ora l’illustraziun fin tar il stritg, uschia ch’ il lader cumpara en il stgir.)

Sin ils pizs dals pes è il lader ì en chasa.

“Guarda be! Ils charvuns ardan anc. Uschia poss jau envidar ina glisch.”

El s’ha enclinà vers quai che glischava, ma ...

12.

... Quai era il giat!

Ed el è siglì en per la fatscha dal lader e ha sgriffà si’entira vista.

(Trair ora l’illustraziun fin tar il stritg, uschia ch’i cumpara il lader che mitscha.)

Il lader è curri a la porta. Però ...

(Trair ora svelt tut l'illustraziun.)

13.

“Grrrr!”, ha sgrignì il chaun e ha mors sco in nar en la chomma dal lader.

(Trair ora il l'illustraziun fin tar il stritg, uschia ch'i cumparan l'asen ed il lader.)

“E hop! Anc ina pitgada cun il chalzer, uschia pos ti curre anc pli svelt”, ha ditg l'asen.

(Trair ora svelt tut l'illustraziun.)

14.

Il lader na s'aveva betg anc remess da quest snuizi, cura ch'il cot, ch'era sa dasdà pervi da tut quella canera, ha entschavì da sbragir a tut pudair “Chicherichii! Chicherichii!”

15.

Il lader ha chattà ses cumpogns che spetgavan en il gaud ed ha raquintà ad els cun vusch tremblanta:

“En quella chasa, là hai ina stria, quella ha sgriffà tut mia fatscha cun sias griflas lungas. Davant porta è'tschentà in nanin zotlus, quel m'ha mors en mia chomma. Or en la curt m'ha in spaventagl nair schlavazzà en l'aria cun ses bastun. E sin tetg hai jau vis in diavel cun alas starmentusas, quel ha sbragì adina vinavant: Tschiffai! Tschiffai!”

„Qua na pudaina star“, ha decis il chapitani. “Nus ans faschain or da la pulvra il pli svelt pussibel.”

Ils laders èn svanids da la cuntrada e nagin n'ha mai pli vis els.

E noss quatter musicants da Brema?

16.

Igl ha plaschì uschè bain ad els en lur pitschna chasa, ch'els s'han endrizzads là definitivamain.

... E sche vus passais ina giada sin via a Brema, vesais forse ina chasetta, nua ch'ils quatter musicants vivan cuntents ensemen.

Els organiseschan segiramain gugent in concert per vus:

Iah! Iah! Wau, wau! Miau! Chicherichii! (Cun tut ils uffants).

(Serrar plaun las alas dal Kamishibai.)

FIN

Translatà da Laura Keller

Traduit par Laura Kelle, étudiante en traduction à l'ETI, Université de Genève